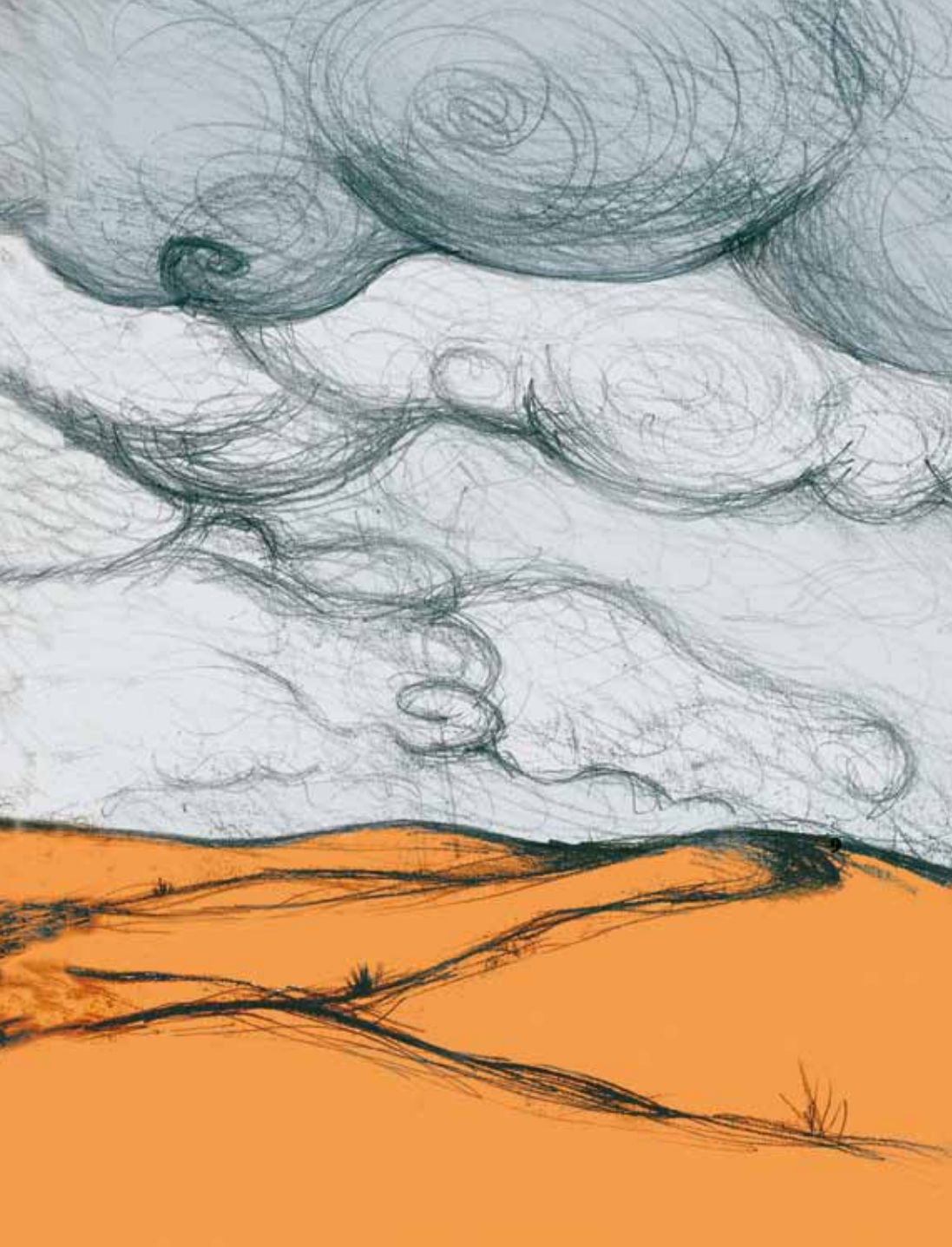

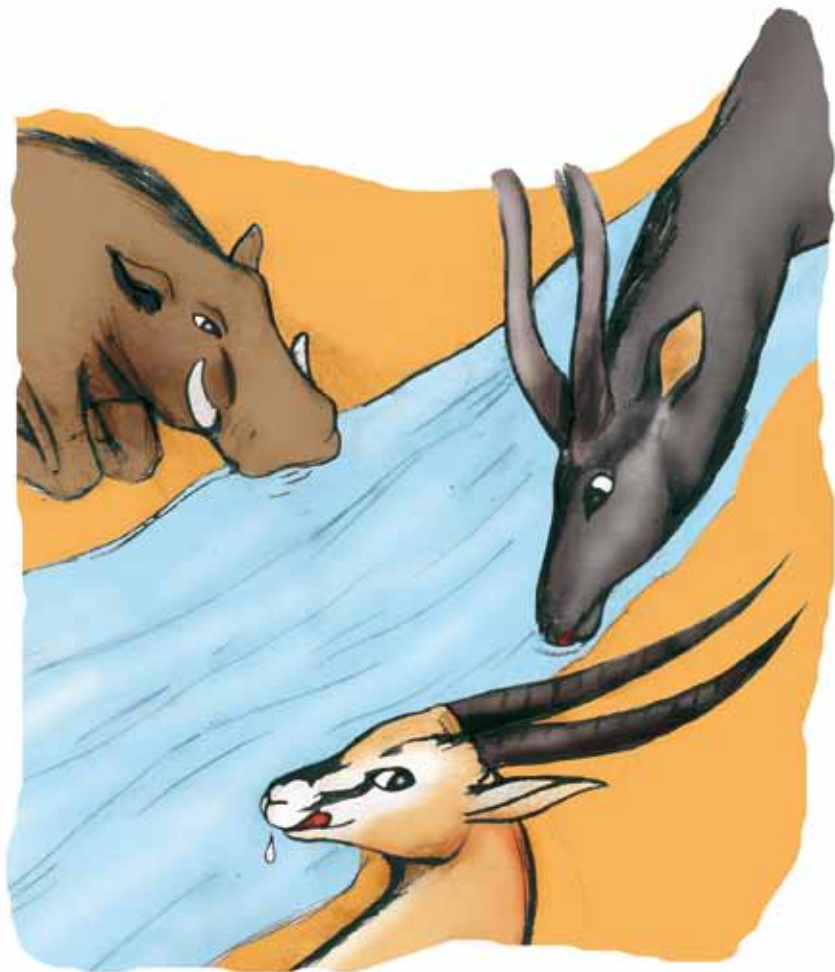
Al desert del Kalahari hi plou molt poc. Però quan hi cau un xàfec, milions de llavors de flors –que poden esperar anys sense tastar l'aigua– germinen i el desert, àrid i estèril, de sobte s'encatifa de flors multicolors. Aquesta és la història d'una flor d'aquella planura erma.

Ukala, el ratolí d'orelles de llebre, va moure el musell, s'aixecà sobre les dues potetes del darrere i mirà el cel del Kalahari, insòlita-ment ple de núvols de color de plom. El ratolí es fregà els bigotis i a corre-cuita s'amagà dins el seu cau. A continuació un ruixat va caure sobre l'assedegat desert. La pluja durà força estona fins que un vent de ponent s'emportà els núvols de tempesta més enllà de l'horitzó.

Immediatament, **Talim**, l'antílop, **Xali-**
ma, la gasela, **Timbo**, el porc senglar, i molts
altres animals del desert es refrescaren la gola
en els rierols que s'havien acabat de formar.

Al mateix temps, el terra començà a cre-
pitar amb un crec-crec gairebé imperceptible.
El sol, que tornava a enlluernar amb força, es
reflectia en totes les gotetes suspeses a les punxes
i les fulles dels espaiats baobabs i les acàcies.
Ara el so que feia el terra era més audible.

Tot d'una, minúscules tiges van començar a sortir de milions de llavors que esperaven enterrades al sòl des de feia molt i molt de temps. Va passar una llarga estona encara sense que passés res de sorprenent. L'aire tenia gust de terra humida i una lleu fragància molt agradable ho amarava tot. Els insectes brunzien excitats i molts ocells els empaitaven per fer-ne un àpat suculent.

Gum, el llargardaix, va decantar lleument, el cap i tot d'una les seves escames es van il·luminar d'un verd tendre com els brots de les primeres fulles a la primavera. Gum sabia què passaria a continuació. Sense avís, un esclat de flors de colors encesos van obrir-se elegantment com el parpelleig del mussol.

